

Warszawa, 22 kwietnia 2025 r.

SZ/ 417 /2025/W

Pani Paulina Hennig-Kloska
Minister Klimatu i Środowiska

Szanowna Pani Minister,

w imieniu PGE Polska Grupa Energetyczna S.A. (dalej: „PGE S.A.”) zwracamy się z prośbą o uwzględnienie przez Panią Minister w procesie legislacyjnym przedstawionych w niniejszym piśmie postulatów regulacyjnych w obszarze taryfowania ciepła.

Przede wszystkim sygnalizujemy pilną potrzebę uchylecia § 13 ust. 6 rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 7 kwietnia 2020 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło (Dz. U. z 2020 r. poz 718 z późn. zm., (dalej: „rozporządzenie taryfowe”), który w obecnym brzmieniu uniemożliwia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki prawidłowe kształtowanie ceny dla jednostek kogeneracji, oddanych do użytku przed dniem 3 listopada 2010 r. Przedmiotowa zmiana jest niezwykle istotna dla sektora ciepłowniczego, ponieważ przepisy rozporządzenia taryfowego odnoszące się do ustalania taryfy w sposób uproszczony skutkują nieuzasadnioną zmianą kosztów funkcjonowania i niedoszacowaniem cen ciepła w jednostkach kogeneracji oddanych do użytku przed 3 listopada 2010 r., znacząco różnicując sytuację tych jednostek na ich niekorzyść względem jednostek, które zostały oddane do użytku po tej dacie.

Z przeprowadzonej przez nas analizy, uwzględniającej wskaźniki opublikowane przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w informacjach z dnia 31 marca 2025 r.: nr 16/2025 w sprawie średnich cen sprzedaży ciepła wytworzonego w jednostkach wytwórczych niebędących jednostkami kogeneracji oraz nr 17/2025 w sprawie poziomu wskaźników referencyjnych dla poszczególnych rodzajów paliw, wynika, iż z uwagi na spadek średnich cen sprzedaży ciepła (C_{CSn}) w stosunku do średnich cen sprzedaży z roku poprzedniego (C_{CSn-1}) oraz aktualny poziom wskaźnika X_c poniżej 1, określony w § 13 ust. 6 rozporządzenia taryfowego wskaźnik zmiany przychodów powoduje nadmiarowe obniżenie poziomu przychodów dla aktywów oddanych do użytku przed 3 listopada 2010 r., w szczególności w stosunku do dopuszczalnej zmiany przychodów dla aktywów oddanych do użytku po tym dniu, dla których zastosowanie znajduje przepis § 13 ust. 1 rozporządzenia taryfowego.

Konieczność zastosowania obowiązujących regulacji prowadzi do sytuacji niezgodnej z intencją ustawodawcy, w której dla części jednostek kogeneracji dochodzi do nieuzasadnionej zmiany kosztów i niedoszacowania ceny ciepła, która jest dwukrotnie zredukowana względem średnich cen ciepła w jednostkach wytwórczych niebędących jednostkami kogeneracji (tzw. cen benchmarkowych) - pierwszy raz w wyniku zastosowania wskaźnika referencyjnego Xc, drugi raz - w wyniku zastosowania zmienionego § 13 ust. 6 rozporządzenia taryfowego. Podwójna redukcja uniemożliwia tym jednostkom kogeneracji pokrycie kosztów prowadzonej działalności, a do różnicowania ceny ciepła dla odbiorców końcowych dochodzi nie ze względu na koszty wytworzenia ciepła, a ze względu na nieprawidłowe działanie § 13 ust. 6.

Wpływ maksymalnego wskaźnika zmiany przychodów z § 13 ust. 6 na poziom przychodów w porównaniu z dopuszczalną zmianą przychodów w wyniku zastosowania § 13 ust. 1 przedstawia się następująco:

	2024 URE			2025 URE			§ 13 ust. 6	§ 13 ust.1
	1	2	3	4	5	6	Aktywa oddane przed 3.11.2010	Aktywa oddane po 3.11.2010
	średnia cena	Xc	cena referencyjna	średnia cena	Xc	cena referencyjna	wskaźnik zmiany przychodów	dopuszczalna zmiana przychodów
Węgiel	119,37	0,77	91,91	112,26	0,81	90,93	-23%	-1%
Gaz	173,96	0,78	135,69	144,18	0,93	134,09	-22%	-1%
OZE	103,09	0,86	88,66	101,11	0,87	87,97	-13%	-1%
Olej lekki	165,23	0,54	89,22	112,57	0,79	88,93	-51%	0%

W naszej ocenie cel, jaki przyświecał wprowadzeniu § 13 ust. 6 rozporządzenia taryfowego, polegający na ograniczeniu tempa zrównywania ceny ciepła w jednostkach kogeneracji z cenami referencyjnymi ciepła, ustalonymi na podstawie średnich cen ciepła w ciepłowniach, został osiągnięty. W związku z przyspieszeniem tempa tego wzrostu, na skutek dynamicznych zmian na rynku paliw po wybuchu wojny w Ukrainie, niemal wszystkie jednostki kogeneracji osiągnęły już poziom cen zbliżony do cen referencyjnych, zatem dalsze stosowanie § 13 ust. 6 rozporządzenia taryfowego nie wydaje się obecnie uzasadnione.

Argumentem przemawiającym za uchyleniem ust. 6 w § 13 rozporządzenia taryfowego jest również nieuzasadnione zróżnicowanie w kształtowaniu taryfy w zależności od daty oddania jednostki do użytku, które nie było zamierzone przez ustawodawcę w czasie nowelizacji przepisu § 13 ust. 6 rozporządzenia taryfowego pod koniec 2022 r. W sytuacji, w której jednostki kogeneracji działają na takim samym rynku i ponoszą zbliżone koszty operacyjne, nieuzasadnione jest nadmierowe zaniżanie cen ciepła tylko dla jednostek oddanych do użytku przed 3 listopada 2010 r.

Mając na uwadze opisaną sytuację, niezbędne jest, naszym zdaniem, zniwelowanie nieuzasadnionych różnic i zrównanie ze sobą możliwości kształtowania taryfy metodą uproszczoną dla obu ww. grup jednostek kongregacji, a także zahamowanie nadmiarowego zaniżania cen ciepła w elektrociepłowniach oddanych do użytku przed 3 listopada 2010 roku. Szacowany wpływ - w naszej ocenie działającego wadliwie - § 13 ust. 6 rozporządzenia taryfowego na przychody z tytułu ciepła dla jednostek kogeneracji węglowej to około 2,1 mld zł rocznie, co reprezentuje około 22% przychodów dla tych jednostek (kalkulacja na bazie raportu URE „Energetyka ciepła w liczbach - 2023” tab. 108 i 112). Taki negatywny skutek finansowy ma doniosłe znaczenie dla skuteczności i tempa inwestycji związanych z transformacją energetyczną, a w szczególności najbardziej dotyka te jednostki kogeneracji, które tę transformację powinny przejść w pierwszej kolejności. Stąd widzimy niecierpiącą zwłoki potrzebę interwencji ustawodawcy i nowelizację przepisów rozporządzenia taryfowego.

W nawiązaniu do prac, prowadzonych aktualnie w działającym przy Ministerstwie Klimatu i Środowiska zespole do spraw regulacji i taryf, podkreślamy również potrzebę zachowania uproszczonej metody taryfowania, z możliwością zmiany metody z dotychczas stosowanej na inną.

Z uwagi na przyszłe inwestycje, podejmowane w kierunku skutecznej transformacji energetycznej oraz zmienność otoczenia makroekonomicznego, a także fakt postępującej zmiany miejsca jednostek kogeneracji pod krzywą ciepłowniczą w systemie ciepłowniczym z jednostek podstawowych na jednostki podszczytowe i szczytowe (z uwagi na rosnącą rolę źródeł OZE), widzimy potrzebę zachowania elastyczności w zakresie przechodzenia przedsiębiorstwa energetycznego z taryfowania w oparciu o metodę kosztową na uproszczoną. Zmiany wprowadzone ustawą z dnia 17 sierpnia 2023 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1762), częściowo wprowadziły zgłaszany wcześniej postulat branży ciepłowniczej, jednak dodany art. 47 ust. 2^f ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266) nie przewiduje możliwości powrotu do uproszczonej metody kształtowania taryfy, stąd wskazana konieczność uzupełnienia okresu pozostawania w taryfie kosztowej i możliwość przejścia (powrotu) do taryfy uproszczonej.

Zagadnieniem, którego duże znaczenie dla sektora ciepłowniczego dostrzegamy, jest zwolnienie cen ciepła w relacjach B2B z obowiązku zatwierdzania taryfy, co umożliwi przedsiębiorcom rozliczanie się w relacjach B2B po cenach innych niż taryfowe. Zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy – Prawo energetyczne działalność, która z uwagi na moc cieplną nie przekracza 5 MW, nie wymaga koncesji i jest zwolniona z obowiązku przedkładania taryf dla ciepła do zatwierdzenia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki. „Uwolnienie” cen ciepła w relacjach B2B stanowiłoby istotny impuls do intensyfikacji współpracy przedsiębiorstw ciepłowniczych z partnerami biznesowymi oraz rozwoju działalności w zakresie wytwarzania ciepła.

Z uwagi na znaczenie sygnalizowanych zagadnień i ich skutków dla procesu transformacji sektora ciepłowniczego, zwracamy się do Pani Minister z prośbą o rozpoczęcie prac legislacyjnych w przedmiocie zmiany rozporządzenia taryfowego oraz ustawy – Prawo energetyczne, a także deklarujemy współpracę w tym zakresie.

Z poważaniem,

Do wiadomości:

Pan Jakub Jaworowski - Minister Aktywów Państwowych